

174

Ἀγορὰ παντικίου

φ. 100v

/ Φ. 101

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 14/ εἰς τὸ σ[πίτιν] / κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Ἰα / κουμάκης Γρίσπος καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Μᾶρκος Καλογεῖτονας ὁμάδι με / τὴν συνβίαν του τὴν κερά Κατερίνα θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Νικόλα Ψηψῆ λέγοντας / ὁ ἄνων εἰρημένος ἀφέντης Γρίσπος πῶς τὸ ἀμπέλιο καὶ με τὰ χωράφια ὅπου ἔχειν / μέσαν καὶ με τὶς ἐλιές του καὶ πηγὰδιν του καὶ με ὅλα του τὰ δικαιώματα ὅπου ἔχουσιν / μαζὶν με τὸν ἄνωθεν κύρ Μᾶρκον εἰς τὴν τοποθεσίᾳ τῆς Μπλάκας στὸν Χαλασμένον / Πύργον τὸ σύνμπλιο τοῦ ἰδίου Μάρκου καὶ ἀρχόντισσας Κατερίνας Μπαρόντζενας εἰ / χεν ὁ αὐτὸς εἰρημένος Μᾶρκος στὸ αὐτὸν πρᾶμα τὸ ἓνα τετάρτιν παντικίν καὶ μετέ / πειτα ἐγόρασεν καὶ τὸ ἄλλο τετάρτιν ἀπὸ τὸν ἴδιο / καθὼς γρά / φου οἱ γρα / φές τος / τώριν πάλιν τὴν σήμερον ὁ αὐτὸς ἀ / - φέντης Γρίσπος τὸ ἄλλο ἐμισὸν ὅπου ἐκουμαντάριζε τὸ δίδει καὶ παραδίδει τον καὶ τέ / λεια τὸ ξεπουλεῖ ὅλον τοῦ ἄνωθεν κύρ Μάρκου καὶ τῆς συνβίας του τῆς κερά Κατερίνας / διὰ ρεάλια νέτα δέκα πέντε ἦτοιν (νούμερο) 15 / καθὼς λέσιν καὶ οἱ δυὸ μερίδες πῶς τῷ / χασιν ἀποκομμένον ἀπὸ καιροὺς περασμένους ὅπου ἐβάλασιν καὶ οἱ δύο μερίδες τὸν / Δημήτρη Πελεκάνον καὶ ποτὲ [[[Μανώλην]]] Σταυριανὸ Ζευγοὺς καὶ εἶχαν τον ἀποκομμένον εἰς τὴν αὐτὴν / τιμὴν. Ὅθεν ὁ αὐτὸς πωλητῆς ἀφέντης Γρίσπος καθομολογᾷ πῶς ἔλαβεν καὶ ἐπε / ρίλαβεν τὰ ἄνωθεν δέκα πέντε ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ ἄνωθεν ἐμισοῦ πραμά / του ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν ἀγοραστὲ καὶ κρᾶζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὥς / ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα ὅλον καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ὥσάν νὰ μὴν τὸ ἤθελαν ἔ / χειν ποτὲ καὶ ἐντίνει τον καὶ παραδίνει τον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀντροῦνου / νὰ τὸ κάμου ὥς θέλου καὶ βούλουνται ὥς πρᾶμα δικόν τος καὶ ἀγοράν τος πωλήσουν / χαρίσουν πουρκοντάξουν ἢ ψυχικὸν τὸ κάμου καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν / ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇ κανεὶς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ / τὸ εἰρημένον αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πωλητῆς καὶ τὰ καλὰ του νὰ μαντινι / ἐρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιον / τοῦ αὐτοῦ / πραγμά / του καὶ / τοὺς αὐτοὺς ἀγοραστάδες κληρονομικῶς / καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πωλησίᾳς βάζουν καὶ ἀλληλογίᾳ τῆς ἀφεντί / ας ρεάλια 7 1/2/ ἦτοιν ἐφτὰ ἡμισυν ὁ ἀλληλογησας καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ / πάλιν ἢ παροῦσαν πωλησίᾳ νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία

καὶ ἀχάλαστην παρακα / λώντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ
χειρός τος ἀπογράφοντας καὶ / ὁ ἴδιος ἀφέντης Γρίσπος εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς. —
/ — παπᾶ Ἰωάννης Κακαλιώρης μαρτυρῶ — —
/ — Ἀντώνης Βαπτισμένος μάρτυρας ὡς ἄνωθε —
/ — Γιάκουμος Γρίσπος στ(έ)ργω καὶ βέγων τᾶνωθε —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ Σὰ θεὸν νὰ σηκωθῇν ἡ ἄν(ω)θεν γραφὴν ὅπου θεὸν νὰ τὴν ἐσηκώσῃν ἅς πλερω-
θῇν καὶ τίς ἄλλες δύο τὸ δύο τετάρτιο καθὼς / γράφομε ἄνωθεν διατὶν δὲν τίς ἐσή-
κωσεν καὶ μὴ τὸν ἐγελάσειν νὰ πομείνου ἐκεῖνες ἀπλέρωτες διατὶ ἔβαλα κόπο καὶ εἰς
ἐκεῖνες. —

175

Ἑταιρεία

φ. 101^Γ

/ Φ. 102

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ] αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 18/
εἰς τὸ σπῖτιν κάμου τοῦ ὑπο / [γ]ράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστηνσα τὰ κάτωθεν
μέρην ἡγου ὁ κυρ Κωσταντῆς Σπαθάρος καὶ ὁ κυρ / [Ἀ]ρτίμης Κουντρομπούτζης
λέγοντας ὁ αὐτὸς Ἀρτίμης πὼς ἔχειν δύο δαμαλίδες μαζὶ με τὸν / ἀφέντην ἱερομό-
ναχον κυρ Ἰωαννίκιον Τριβιζᾶ πὺ τᾶχουσιν ἀγορὰ με τ' ἄσπραν τος / πᾶσα ἐνός
τος οἱ ἐμισὲς τώριν ἐπειδὴ καὶ ὁ αὐτὸς Ἀρτίμης καὶ νὰ λογαριάζην νὰ μισέψην
/ Θεοῦ θέλοντος διὰ τὴν Κρήτην ἀφήνειν τὲς αὐτὲς ἄνωθεν δύο δαμαλίδες τοῦ ἄνωθεν
κυρ Κω / σταντῆ Σπαθάρου νὰ τίς ἔχην καὶ νὰ τίς μαντινιέρην ὡς καθὼς τίς εἶχε
καὶ ὁ αὐτὸς Ἀρτίμης / καὶ σὲ ὅσαν δαμάλια ἐθέλασιν κάμου οἱ αὐτὲς ἀγελάδες νὰ
γροικοῦνται τὰ ἐμισὰν τοῦ ἄνω / θεν ἀφέντην ἱερομονάχου καὶ τὰ ἄλλα ἐμισὰν νὰ
γροικοῦνται τῶν αὐτινῶν ἐδυονῶν τοῦ / Κωσταντῆ καὶ τοῦ Ἀρτίμην καὶ σὲ καιρὸν
ὅπου νὰ ἐθέλασιν νὰ μοιράσου νὰ παίρνη ὁ ἀφέντης / ὁ ἱερομόναχος τὰ ἐμισὰν ἀπὸ
ὅλα τὰ ζᾶ τόσον ἀπὸ τίς ἴδιες ἀγελάδες ὡσὰν καὶ στὰ / δαμάλια ὅπου ἐθέλασιν
κάμου ἔτζιν νὰ ἔχουν καὶ αὐτοῖν νὰ παίρνου τὰ ἄλλα ἐμισὰ τό / σον ἀπὸ τίς μάνες
τίς ἴδιες ὡσὰν καὶ ἀπὸ τὲς γέννες τος νὰ ἔχη πᾶσα εἰς τὰ μισὰν ὑποσ / χόμενος ὁ
αὐτὸς κυρ Κωσταντῆς νὰ τὰ μαντινιέρην καὶ νὰ τὰ κυβερνᾶ κατὰ τὴν τάξιν / τῶν
ζευγάδων καὶ ἂν ἴσως καὶ ἤθελε τὰ ἀφήσει νὰ μποῦ σὲ πρᾶμα νὰ τὰ σκοτώσου νὰ τὰ
/ πληρώνη ὁ αὐτὸς Κωσταντῆς ἢ ἂ χαθοῦσιν ἀπὸ κακὸν κυβέρνιο ἐξόχος ἀπὸ κλε-